

Reissumies

Turkulainen näyttelijä Juha-Pekka Mikkola reissaa kesäksi Hämeenlinnaan ja hyppää Tapio Rautavaaran saappaisiin.

Riikka Happonen

Tumma, taipuisahiuksinen mies rykäisee ja lurauttaa ilmoille pari tahtia Päivänsäteestä ja menninkäisestä. Ohikulkijat kääntyvät katsomaan kuvaajalle poseeraavaa kolmekymppistä näyttelijää, joka ei vaikuta lainkaan havaitsevan herättämänsä huomiota.

Pakko se on myöntää, **Juha-Pekka Mikkolan** lauluääni on lähes yhtä vahva kuin hänen tämänkesäisellä roolihahmoltaan Tapio Rautavaaralla. Vanha kuoropoika hymyilee, ettei matalaa soundia tarvinnut lähteä hakemalla hakemaan Hämeenlinnan kesäteatterin näytelmää varten.

– Kyllä se tulee melko

luonnostaan. Rautavaaran laulutyylillä oli hyvin terveellä pohjalla. Ehkä juuri se tekee hänen äänestään jotenkin ajattoman, Mikkola pohtii.

Vaikka laulu sujuu ja vahvat käsivarret kertovat miehen myös urheiluvan mielellään, Mikkola kieltää, että Rautavaaran saappaisiin olisi help-

po hypätä.

–Hän oli pitkä, eksoottisella tavalla komea mies, joka oli paitsi urheilusankari, osasi myös laulaa ja näytellä. Kun siihen lisätään hänen karismansa ja läsnäolonsa, yhtälö on aikamoinen sankaritaru, Mikkola listaa.

Samaan hengenvetoon hän muistuttaa, ettei vastaava ura

Isoihin saappaisiin. Juha-Pekka Mikkola sanoo, ettei Tapio Rautavaaraksi ole ihan helppo heittäytyä. Pitkä, eksoottisella tavalla komea entinen urheilusankari, jolla oli karismaa vaikka muille jakaa, Mikkola luonnehtii kesäistä roolihahmoaan.

olisi nykypäivänä edes mahdollinen.

–Rautavaara oli yli kolmekymppinen voittaessaan olympiakultaa keihäässä, jousiammunnan hän aloitti nelikymppisenä. Lisäksi nykyisten urheilusankareidemme lauluyritykset eivät ole onnistuneet ihan vastaavalla tavalla.

Mikkola naurahtaa, ettei Rautavaaralle sopinut edes kuolla pikku hiljaa kuihtuen.

–On kohtalon ironiaa, että noin vitaali kaveri kuolee liukastuttuaan saippuaan. Se oli kirjaimellisesti hänen akilleenkantapänsä.

Nelikulmainen triangeli

Hämeenlinnan kaupunginpuistossa heinä-elokuussa nähtävä *Tapsa, Toivo ja Rakkaus* kertoo Toivo Kärjen, Tapio Rautavaaran ja Olavi Virran välisestä ystävydestä ja yhteistyöstä.

–Myöhemmin mukaan tuli vielä Reino Helismaa ja triangeli sai neljännen kulman, Mikkola lisää.

Hän kuvailee **Arto Niemisen** käsikirjoittamaa näytelmää vaudeville- tai kabareetyyliseksi musikaaliksi, joka todellisista roolihenkilöistään huolimatta on kaikkea muuta kuin dokumentaarista näköisteatteria. Musikaalissa kuullaan noin 40 Toivo Kärjen sävellystä.

–Yleensä näitä kaikille tuttuja kappaleita kuulee vain radiosta tai vesitettyinä tanssilavaversioina. Yritämme tuoda esiin sen filiksen, joka miehillä oli biisejä tehdessä. Esimerkiksi Toivo Kärki haaveili koko ikänsä jazzin tekemisestä.

Suomalaisten perusruisleipä

Kymmenen työntäteisen kesän jälkeen turkulainen Mikkola oli suunnitellut pitävänsä kunnan kesäloman. Mutta kun ohjaaja Martti Töttölä tuli kosimaan häntä Rautavaaran rooliin, näyttelijä ei voinut vastata kieltävästi.

–Rooli tuntui omalta ja olen kuullut Hämeenlinnan kesäteatterista niin paljon kehuja, että onhan se itse koettava.

Mikkola nauraa, että hän valmistautui tämänkesäiseen rooliinsa tavallaan jo viime kesänä Linnateatterin *Kultaranta*-presidenttikomediassa, jossa hän esitti puutarhuri Lappio Lautavaaraa.

–Kerroin presidenteistä kukkien kautta eräänlaisena Korttipakka-mukaelmana.

Rautavaaran musiikki on hänelle tuttua jo lapsuudesta.

–Tämä musiikki on suomalaisten perusruisleipää, Mikkola luonnehtii.

Hän muistuttaa, kuinka suuri merkitys Rautavaaran ja